

اثر تکنیک های فیزیوتراپی ضد احتقانی بر حجم لنف ادم ثانویه اندام فوقانی پس از جراحی های سرطان پستان در بیماران مراجعه کننده به بخش فیزیوتراپی

انستیتو کانسر بیمارستان امام خمینی

دکتر حسین باقری^۱، دکتر محمد رضا هادیان^۱، شیوا موسوی^۲، فرناز رضوی^۳، دکتر شهره جلایی^۴، سپیده نفیسی^۵

۱- استاد گروه فیزیوتراپی، دانشکده توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی تهران

۲- مری گروه فیزیوتراپی، دانشکده توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی تهران

۳- کارشناس ارشد فیزیوتراپی، بخش فیزیوتراپی انستیتو کانسر بیمارستان امام خمینی

۴- استادیار گروه فیزیوتراپی، دانشکده توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی تهران

۵- کارشناس ارشد فیزیوتراپی، دانشکده توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی تهران

چکیده

زمینه و هدف: یکی از عوارض درمان سرطان پستان لنف ادم اندام فوقانی همان سمت است. لنف ادم ثانویه یک بیماری مزمن بوده که منجر به کاهش عملکرد عضو و از بین رفتن زیبایی می‌شود. هدف این مطالعه بررسی تأثیر تکنیک‌های فیزیوتراپی ضد احتقانی بر کاهش حجم لنف ادم بیماران مبتلا به لنف ادم ثانویه اندام فوقانی ناشی از درمان‌های سرطان پستان می‌باشد.

روش بررسی: ۳۰ نفر بیمار زن مبتلا به لنف ادم ثانویه اندام فوقانی با دامنه سنی ۲۹-۷۰ سال با معرفی متخصصین جراح عمومی و سرطان براساس معیارهای ورود و خروج در مطالعه حاضر شرکت نمودند و تحت درمان تکنیک‌های فیزیوتراپی ضد احتقانی قرار گرفتند. این تکنیک‌ها شامل تخلیه دستی لنف، باندаж، تمرین درمانی و مراقبتهای پوستی و ناخنی بود. بیماران به مدت ۴ هفته و ۵ روز در هفته و ۱ نوبت در روز تحت درمان قرار گرفتند. حجم و محیط اندام درگیر قبل و بعد از درمان ارزیابی شد.

یافته‌ها: به دنبال ۴ هفته درمان با استفاده از روش فیزیوتراپی ضد احتقانی فاکتورهای حجم و محیط اندام درگیر در تمام نقاط ارزیابی شده بعد از درمان کاهش معنادار از لحاظ آماری در مقایسه با قبل از درمان نشان دادند.

نتیجه گیری: نتایج مطالعه نشان داد که استفاده از فیزیوتراپی ضد احتقانی می‌تواند حجم لنف ادم اندام فوقانی را کاهش دهد

کلید واژه‌ها: لنف ادم، اندام فوقانی، فیزیوتراپی ضد احتقانی، حجم لنف ادم

(ارسال مقاله ۱۳۹۰/۳/۲۳، پذیرش مقاله ۱۳۹۱/۳/۳)

نویسنده مسئول: تهران، خیابان انقلاب، پیج شمیران، دانشکده توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی تهران، گروه فیزیوتراپی

Email: hbagheri@tums.ac.ir

مقدمه

این بیماری در حال حاضر ۳۰٪ زنانی را که تحت درمان سرطان پستان قرار گرفته‌اند درگیر کرده است^(۱). بنا بر گزارش مرکز تحقیقات انستیتو کانسر بیمارستان امام خمینی از هر صد هزار نفر ۲۴/۶٪ زنان در ایران به سرطان پستان مبتلا می‌شوند.^(۲) متأسفانه این رقم در کشور ما از سال ۱۳۷۵ تا به کنون ۱۰٪ رشد داشته است. از آن جایی که سن ابتلا به سرطان پستان در کشور ما به طور متوسط ۱۰ سال کمتر از سایر کشورها می‌باشد افراد در سنین پایین‌تری دچار عوارض متعدد می‌گردند. لنف ادم به ۲ نوع اولیه و ثانویه تقسیم می‌شود نوع اولیه در اثر یک ضایعه مادرزادی یا ژنتیکی ایجاد می‌شود نوع

یکی از مشکلات درمان سرطان پستان لنف ادم اندام فوقانی همان سمت است. لنف ادم تشکیل مایع حاوی پروتئین می‌باشد که در اثر کاهش ظرفیت سیستم لنفاوی در زیر پوست تجمع پیدا می‌کند و منجر به تورم و کاهش عملکرد آن عضو می‌شود^(۳).

لنف ادم ثانویه، یک بیماری مزمن و ناتوان کننده است که منجر به کاهش عملکرد عضو، ناراحتی و از بین رفتن زیبایی می‌شود. بالاترین شیوع این بیماری به دنبال جراحی‌های سرطان پستان به ویژه در میان آنها می‌باشد که تحت درمان رادیوتراپی قرار گرفته‌اند دیده می‌شود^(۴).

شدند. اين مطالعه زير نظر يك كميته اخلاقی انجام شد و همه بيماران قبل از درمان فرم رضایت نامه شخصی را امضا کردند. معیار ورود به اين مطالعه داشتن لف ادم ثانويه درجه ۲، نداشتن بيماري قلبي شديد، عدم فلچ شل در بازو و نداشتن لف ادم بدخييم و معيارهای خروج نيز شامل بازگشت مجدد سرطان، ايجاد عفونت در بازو و قرمزي و خارش شديد پوست در اثر بانداز می‌بود.

اين تحقیق يك مطالعه شبه تجربی از نوع مداخله‌ای قبل و بعد است. همه بيماران تحت درمان با تکنيک‌های فيزيوتراپی ضد احتقانی قرار گرفتند که ترکيبي از تخلیه دستی لف بر طبق تکنيک‌های Foldi، بانداز چند لایه، ورزش و مراقبتهاي پوستي و ناخنی بود.

تکنيک‌های Foldi شامل ۴ نوع ماساژ مبياشد که عبارتند از: ماساژ چرخشی، ماساژ دايره ثابت، تکنيک پمپ و تکنيک اسکوب.

اين تکنيک‌های ماساژ ميتواند به شكل اصلاح شده يا ترکيبي مورد استفاده قرار بگيرد.

ماساژ از قاعده گردن شروع می‌شد و سپس به سمت تنه و اندام فوقاني پيش می‌رفت. جهت ماساژ اندام هميشه از پروگزيمال اندام به سمت زير بغل بود و سپس بر روی ساعد و دست به سمت بالا انجام می‌شد. اين ماساژ‌ها در هر جلسه به مدت ۳۰ دقيقه انجام ميشد. به بيماران نيز آموزش داده می‌شد که هر شب، اين ماساژ را انجام دهنده تمرين‌ها نيز با هدف بهبود عملکرد پمپ عضلانی انجام می‌شد بانداز چند لایه نيز به شكل ۸ از ديسطال به پروگزيمال اندام بسته می‌شد به اين صورت که بيشترین فشار در ناحيه ديسطال اندام بود و هر چه به سمت پروگزيمال اندام می‌رفتيم از ميزان فشار باند کاسته می‌شد. ورزش و حرکت در تکنيک‌های CDP نقش مهمی را بازي می‌کند و باید بخشی از رویکرد سيستماتيك توانبخشی برای همه بيمارانی با لف ادم ثانويه باشد. ورزش‌های مخصوص لف ادم که منجر به افزایش پمپ عضلانی در بيماران می‌باشد به آنها آموزش داده می‌شد و خواسته می‌شد که اين تمرينات را در منزل همراه با بانداز تا مرز خستگی انجام دهنند. اين تمرينات عمدتا شامل باز و بسته کردن انگشتان، فلكشن، اکستنشن و روتيشن مفصل مج، سوبينيشن و پرونيشن ساعد، فلكشن و اکستنشن مفصل آرنج، فلكشن دو طرفه مفصل شانه همراه با تنفس بود. توصيه‌های لازم برای مراقبتهاي پوستي از قبيل جلوگيري از بریدگي و سوختگي اندام درگير صورت می‌گرفت. درمان به مدت

ثانويه که شيوع بيشتری نيز دارد در نتيجه جراحی، راديوقراپی، عفونت، ضربه، انسداد توموری و غيره ايجاد می‌شود^(۷). به دليل پيشرفت در درمان‌های جراحی و شيمي درمانی و افزایش تعداد بازماندگان اين بيماري، عارضه لف ادم نيز افزایش يافته است و اين مسئله منجر به از دست رفتن توانائي‌های اجتماعی بيمار می‌شود^(۶).

عالائم فيزيكي در اين افراد شامل: درد، تورم، ضعف، سفتی اندام و از دست دادن حرکت شانه می‌باشد. به علاوه اينکه تعبيرات در اندازه بازو، پوشیدن برخی لباس‌ها را برای فرد مشکل می‌کند^(۸).

اين عوارض منجر به از کار افتادگی شده و فرد موقعیت‌های شغلی خود را از دست می‌دهد و اين مسئله به نوبه خود هزينه‌های سرسام آوري را به جامعه و خانواده شخص تحمل می‌کند.

از اين رو تعدادی از متخصصين پژشكی همواره در جستجوی راههای درمانی غير تهاجمی برای کاهش تورم اندام و مشکلات همراه آن هستند. البته درمان قطعی برای اين مشکل وجود ندارد و هدف از درمان کاهش تورم و بازگرداندن عملکرد عضو و کاهش ناراحتی اندام است^(۹). درمان لف ادم در هر صورت مشکل بوده و در بهترین حالت پرهزينه و زمان‌بر می‌باشد.

ميانگين حجم لف ادم و محيط اندام بعد از درمان به طور معنی داري كمتر از ميانگين حجم لف ادم قبل از درمان می‌شود. فيزيوتراپي ضد احتقانی (Complex Decongestive Physiotherapy: CDP) يك برنامه استاندارد و بين المللی برای درمان لف ادم است. اين برنامه دارای دو فاز درمان و نگهدارنده می‌باشد. فاز درمان شامل ۴ نوع مداخله می‌باشد که عبارتند از: تخلیه دستی لف (Manual Lymph Drainage: MLD)، بانداز چند لایه، تمرين درمانی و مراقبتهاي پوستي و ناخنی.

فاز نگهدارنده نيز شامل آموزش‌هایی است که به فرد داده می‌شود همين طور استفاده از يك آستين الاستيک، که از بازگشت مجدد لف ادم جلوگيري می‌کند^(۱۰).

روش بررسی

در اين مطالعه ۳۰ بيمار زن که مبتلا به لف ادم ثانويه اندام فوقاني بودند شركت نمودند اين بيماران از بين بيماران بخش فيزيوتراپي انسيلتو-كانسر بيمارستان امام خميني انتخاب

برای سمت سالم تکرار شد بدین ترتیب حجم هر دو بازو اندازه گیری شد و تفاوت بین آب جاری شده در هر دو بازو محاسبه شد بدین نحو حجم لنف ادم اندام درگیر به دست آمد پس از ثبت داده ها ، به منظور انجام آزمون های آماری و تجزیه و تحلیل داده ها و بررسی تاثیر فیزیوتراپی ضد احتقانی بر محیط اندام درگیر و حجم لنف ادم بیماران از آزمون α زوجی با سطح معناداری 0.05 استفاده گردید.

یافته ها

میانگین سنی بیماران در این مطالعه $53/13$ سال و انحراف معیار $10/58$ بود. جدول ۱ بهبود معنادار آماری را برای فاکتورهای محیط اندام درگیر و حجم لنف ادم بیماران در دوره های درمانی قبل و بعد از درمان نشان می دهد. نتایج آزمون α زوجی بهبود معنادار از لحاظ آماری را برای فاکتورهای محیط اندام درگیر در 9 نقطه ارزیابی شده و حجم لنف ادم بیماران به دنبال اعمال تکنیک های CDP نشان می دهد.

۴ هفته و ۵ روز در هفته انجام می شد و در جلسه آخر درمان یک آستین الاستیک به منظور حفظ کاهش حجم به دست آمده تجویز می شد.

ارزیابی ادم بازو:

اندازه گیری محیطی:

محیط اندام با استفاده از متر نواری در نواحی از پیش تعیین شده ارزیابی شد. این نواحی شامل مفصل متاکارپوفالانژیال، اولین وب، مفصل مج، 15 سانتیمتر زیر آرنج، ناحیه آرنج، $7/5$ و 15 و $22/5$ سانتیمتر بالای آرنج بود. بیماران در وضعیت نشسته قرار داشتند و آرنج در وضعیت صاف بود. اندازه گیری برای هر دو سمت در یک روز صورت می گرفت.

اندازه گیری حجمی:

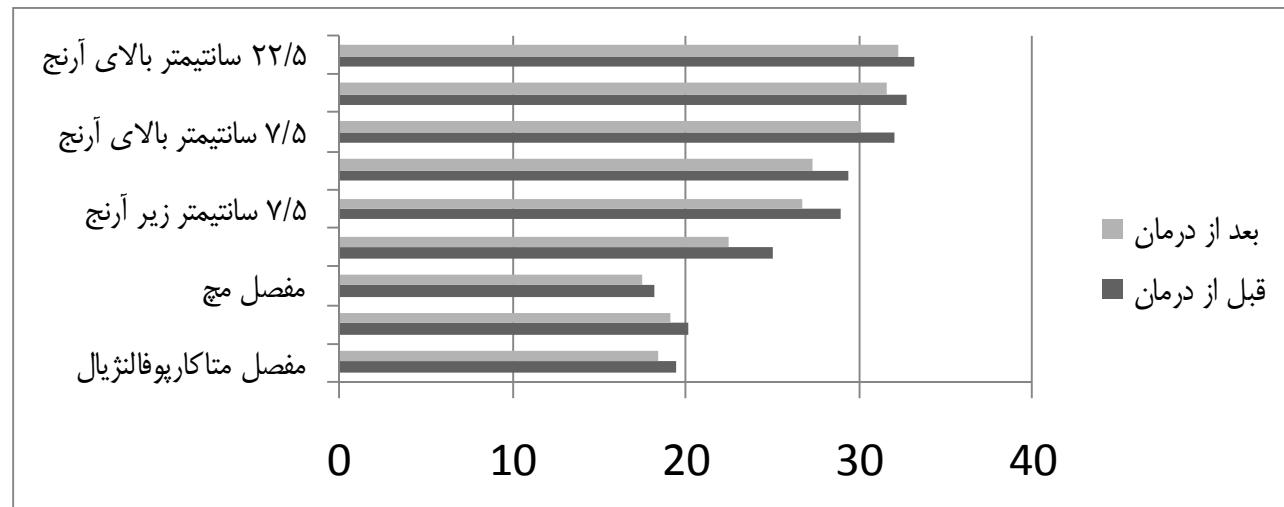
حجم اندام با استفاده از ولومتر از طریق جایی آب اندازه گیری شد. برای این اندازه گیری از بیمار خواسته می شد که عضو خود را به آرامی در ولومتر فرو ببرد تا جایی که میله افقی که در انتهای ولومتر قرار گرفته بود بین فضای انگشت دوم و سوم قرار بگیرد. میزان آب جریان یافته اندازه گیری شد. همین کار نیز

جدول ۱- مقایسه میانگین (انحراف معیار) محیط اندام (بر حسب سانتیمتر)، حجم لنف ادم (میلی لیتر) و شدت درد قبل و بعد از درمان ($n=30$)

سطح معناداری	بعد از درمان	قبل از درمان	متغیر
$p<0.001$	$18/37 \pm 1/33$	$19/04 \pm 1/5$	مفصل متاکارپوفالانژیال
$p<0.001$	$19/08 \pm 1/56$	$20/15 \pm 1/82$	ناحیه اولین وب
$p<0.001$	$17/4 \pm 1/25$	$18/1 \pm 1/48$	مج
$p<0.001$	$22/37 \pm 2/19$	$25/01 \pm 3/63$	15 سانتیمتر زیر آرنج
$p<0.001$	$26/65 \pm 2/65$	$28/9 \pm 2/77$	$7/5$ سانتیمتر زیر آرنج
$p<0.001$	$29/27 \pm 1/99$	$36/29 \pm 2/96$	مفصل آرنج
$p<0.001$	$30/06 \pm 2/61$	$32/05 \pm 2/72$	$7/5$ سانتیمتر بالای آرنج
$p<0.001$	$31/ \pm 2/76$	$32/77 \pm 2/81$	15 سانتیمتر بالای آرنج
$p<0.001$	$32/27 \pm 2/30$	$33/2 \pm 2/67$	$22/5$ سانتیمتر بالای آرنج
$p<0.001$	$437 \pm 250/54$	$734 \pm 359/63$	حجم لنف ادم

قبل از درمان تفاوت معنی داری را نشان می دهد. (شکل ۱)

همانطور که در جدول فوق دیده می شود تغییرات حجم لنف ادم و محیط اندام در تمام نقاط ارزیابی شده پس از درمان در مقایسه با

شکل ۱- مقایسه کاهش میانگین محیط اندام در نقاط مختلف محیط اندام بر حسب سانتی متر قبل و پس از درمان

بحث

دلیل باشد که تخلیه دستی لف که بر روی تنہ و اندام در گیر مورد استفاده قرار می‌گیرد دارای چند ویژگی است:

اول اینکه یک کشش آرام بر روی پوست ایجاد می‌کند که فاسیای لنفاوی را متاثر کرده و کشش دیواره عروق لنفاوی و حرکت لف را افزایش می‌دهد، دوم اینکه مرحله فشار این تکنیک حرکت رو به جلوی مایع را در جهت مطلوب بهبود می-بخشد و دیگر اینکه مرحله ریلکسیشن یا بدون فشار این تکنیک که به دنبال مرحله فشار انجام می‌شود منجر به ایجاد مکش در اثر تشنن غیر فعال بافت شده و این اجازه را می‌دهد که عروق لنفاوی مجدداً پر شوند.

استفاده از بانداز پوشش‌های فشاری فیزیکی از اجزاء درمان CDP بوده که در چند دهه اخیر مورد استفاده قرار گرفته است این عامل نیز می‌تواند نقش مؤثری در کاهش حجم اندام داشته باشد و به کنترل طولانی مدت لف اندام نیز منجر می‌شود. کاهش مؤثر حجم نیز به بهبود عملکرد و همینطور کاهش عفونت‌های مکرر عضو مبتلا کمک قابل توجهی می‌کند. در کل مدادهای حاصل از این مطالعه نشان دادند که به دنبال تکنیک‌های فیزیوتراپی ضد احتقانی تغییرات مثبت و بهبودی در فاکتورهای محیط اندام در گیر و حجم لف اندام بیماران حاصل می‌شود که از لحاظ کلینیکی دارای اهمیت می‌باشدند.

قدرتانی

از دانشگاه علوم پزشکی تهران جهت تامین هزینه طرح تحقیقاتی و پرسنل محترم بخش فیزیوتراپی انسستیتو کانسر بیمارستان امام خمینی تشکر می‌شود.

تکنیکهای فیزیوتراپی ضد احتقانی تاثیرات سودمندی بر کاهش حجم لف اندام و جلوگیری از عفونت اندام مبتلا دارد. نتایج مطالعه حاضر نشان داد که تکنیک‌های فیزیوتراپی ضد احتقانی شامل تخلیه دستی لف، بانداز چند لایه، ورزش و مراقبتهای پوستی و ناخنی موجب بهبود معنادار فاکتورهای محیط اندام در گیر و حجم لف اندام بیماران می‌شود. بسیاری از تحقیقات انجام شده در این زمینه از روش‌های اندازه‌گیری محیطی و حجمی با هدف ارزیابی اندام استفاده کرده‌اند اندازه‌گیری حجمی با جایه جایی آب به عنوان یک روش استاندارد طلایی برای تخمین حجم‌هایی با شکل نامشخص بسیار مناسب می‌باشد. در این مطالعه از هر دو روش ارزیابی استفاده شده است. (۱۲)

در مطالعه Karadibak و همکاران در سال ۲۰۰۵ (۱۳) میانگین حجم لف اندام افرادی که لف اندام متوسط داشتند ۶۰۰ میلی‌لیتر بود که پس از درمان به ۲۹۹/۱۳ میلی‌لیتر کاهش پیدا کرد. از لحاظ آماری نیز تفاوت معناداری در محیط اندام پس از درمان در مقایسه با قبل از درمان دیده شد. در مطالعه Karadibak و همکاران در سال ۲۰۰۸ پس از اعمال تکنیک‌های CDP میانگین حجم لف اندام از ۹۲۷ میلی‌لیتر به ۵۱۰ میلی‌لیتر کاهش پیدا کرد. (۱۴)

براساس بسیاری از تحقیقات تکنیک‌های CDP یک درمان بسیار مؤثر برای کاهش لف اندام اولیه و ثانویه می‌باشد. این مطالعه نیز نشان داد که CDP می‌تواند به شکل مؤثری منجر به کاهش حجم لف اندام در بیماران شود و این کاهش حجم که در نتیجه استفاده از تکنیک‌های CDP که خود شامل عناصری همچون MLD و بانداز چند لایه است می‌تواند به این

REFERENCES

1. Preston NJ, Seers K, Mortimer PS. Physical therapies for reducing and controlling of lymphoedema of the limbs (Protocol for a Cochrane Review). 2004;3:2.
2. Brenan MJ, Weitz J. Lymphedema 30 years after radical mastectomy. AM J Phys Med Rehabil.1992; 71: 12-14.
3. Zuther J. Lymphedema management .The comprehensive guide for practitioners. New York: Thieme 2005:46.
4. Williams A, Franks PJ, Moffat CJ. Lymphoedema: Estimating the size of the problem. Pall Med.2005;19(4):300-313.
5. Gozareshe keshvarie sabte mavarede saratani (1385) markaze modiriate bimariha, moavenate gheire vagire edare saratan. Vezarate behdasht va darmane keshvar. Donyaye noor,Tehran.1389.39,49
6. Hinrichs CS,Gibbs JF,Driscoll D, Kepner J, Wilkinson NW, Fassl KA, et al. The effectiveness of complete decongestive physiotherapy for the treatment of lymphoedema following groin dissection for melanoma. Journal of Surgical Oncology 2004; 85(4), 187-192.
7. Zuther E.Pathology In:Von Rohr M,ed. Lymphedema management: The Comprehensive Guide for Practitioners. New York : Thieme Medical Publishers, Inc;2005:45-99.
8. Passik SD and McDonald MV. Psychological aspects of upper extremity lymphoedema in women treated for breast carcinoma. Cancer (12 SUPPL American) 1998;83:2817-2820.
9. Badger C, Preston N, Seers K, Mortimer P. Physical therapies for reducing and controlling lymphedema of the limbs. The Coherence Database of Systematic Reviews 2004; 18;(4):CD003141
10. Fodi M. Treatment of lymphedema. Lymphology 1994; 27: 1-5.
11. Hinrichs CS, Gibbs JF, Driscoll D, Kepner JL, Wilkinson NW, Edge SB, et al. The effectiveness of complete decongestive physiotherapy for the treatment of lymphedema following groin dissection for melanoma, J Surg Oncol.2004; 85: 187-192.
12. Stikeleather SJ, worrell TW. Concurrent validity calculated volume derived from girth measurements and water displacement volume. Phys Ther.2003; 83: 134-145.
13. Karadibak D, Yurdalan S, Saydam S, Arican Zr. The comparison of two different physiotherapy methods in treatment of lymphedema after breast surgery. Breast Cancer Research and Treatment.2005;93:49-54.
14. Karadibak D, Yavuzsen T, Saydam S. Prospective trial of Intensive decongestive physiotherapy for upper extremity lymphedema. Journal of Surgical Oncology 2008; 97: 572-577.

Archive of SID

The effectiveness of Complex Decongestive Physical Therapy on secondary upper extremity lymphedema after breast cancer surgery

Bagheri H^{1*}, Hadian M.R¹, Mousavi SH², Razavi F³, Jalaee SH⁴, Nafissi S⁵

1. Professor of Tehran University of Medical Sciences
2. Lecture of school of rehabilitation, Tehran University of Medical Sciences
3. MSc of Physical Therapy, Cancer Institute, Emam Khomeini Hospital
4. Assistant professor of Tehran University of Medical Sciences
5. MSc of Physical Therapy, Tehran University of Medical Sciences

Abstract

Background and Aims: One important complication of breast cancer treatment is ipsilateral upper extremity lymphedema. Secondary lymphedema is a chronic condition that leads to loss of function and cosmetic problems. The aim of this study was to evaluate the effects of Complex Decongestive Physiotherapy (CDP) on volume of lymphedema in patients with secondary lymphedema after breast cancer treatments.

Material and Methods: A total of 30 women with lymphedema after breast cancer treatments and according to inclusion and exclusion criteria were chosen. They were treated with complex decongestive physiotherapy. This protocol involved manual lymphatic drainage (MLD), Compression garments, remedial exercise and skin care. The women were taken 4-week therapy program once per day, 5 days per week. Absolute volume of the lymphedema and circumference of the limb were evaluated before and after treatment.

Results: After 4 weeks treatment, lymphedema volume, circumference in all of the evaluated points and severity of the pain are decreased after treatment.

Conclusion: In upper extremity lymphedema, the use of complex decongestive physiotherapy (CDP) can decrease edema.

Keywords: Upper extremity lymphedema, Complex decongestive physiotherapy, Volume of lymphedema

***Corresponding Author:** Dr. Hossein Bagheri, Faculty of Rehabilitation, Tehran University of Medical Sciences (TUMS, IC.TUMS)

Email: hbagheri@tums.ac.ir

This research was supported by Tehran University of Medical Sciences (TUMS)